

UZASADNIENIE

Z. D. w pozwie z dnia 19 października 2018r., skierowanym przeciwko (...) S.A w W., wniosła o zasądzenie kwoty 100.000 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pozwu, tytułem zadośćuczynienia za krzywdę po śmierci córki oraz zasądzenie zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych.

(pozew k. 3 – 8)

Postanowieniem z dnia 9 listopada 2018r. Sąd zwolnił powódkę od kosztów sądowych w całości. (postanowienie k. 33)

Odpis pozwu został doręczony pozwanemu w dniu 19 listopada 2018r.

(potwierdzenie odbioru k. 57)

Pozwany w odpowiedzi na pozew z dnia 6 grudnia 2018r. wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powódki kosztów postępowania według norm przepisanych.

Pozwany podniósł, że powództwo zostało wytoczone przed upływem terminu likwidacji szkody, zatem nie jest jeszcze wymagalne. Zakwestionował też zasadę swojej odpowiedzialności, jak też wysokość roszczenia pozwu.

(pismo procesowe k. 38)

Pozwany w toku procesu wypłacił powódce kwotę 25.000 zł, tytułem zadośćuczynienia z art. 446 § 4 KC.

(niesporne)

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Powódka mieszkała z jedynym dzieckiem – córką D. D. (1) oraz jej wieloletnim partnerem życiowym – J. M. (1). Ze związku tego córka powódki ma dorosłą córkę, która od kilku lat mieszka w Wielkiej Brytanii. Powódka mieszkała z córką i jej partnerem w domu jednorodzinnym.

W dniu (...) córka powódki poniosła śmierć w wyniku obrażeń odniesionych w wypadku drogowym, który miał miejsce w dniu 17 kwietnia 2018r. w B.. Sprawca wypadku kierował pojazdem mechanicznym, którego posiadacz miał zawartą umowę obowiązkowego ubezpieczenia OC z pozwanym ubezpieczycielem.

Córka powódki w chwili śmierci miała 52 lata, zaś powódka miała wówczas 75 lat.

Córka mieszkała z powódką od urodzenia. Relacje między nimi były bardzo dobre, kochały się i szanowały. D. opiekowała się mamą w czasie choroby, spędzała z nią bardzo dużo czasu, sprzątała, gotowała, bowiem powódka była osobą bardzo schorowaną, była wdową od około ośmiu lat. Powódka z córką i jej partnerem wyjeżdżała na wycieczki. Po śmierci córki stan zdrowia powódki uległ pogorszeniu. Z powódką mieszka nadal partner D., który opiekuje się powódką.

Powódka nie pogodziła się ze śmiercią D., płacze, rozpacza. W chwili zamknięcia rozprawy przebywała w szpitalu w ciężkim stanie.

(akt zgonu k. 11, pismo pozwanego k. 48,

zeznania świadków: D. S. k. 55, J. N. k. 55

i J. M. (2) k. 55 – 56)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Roszczenie pozwu co do zasady jest usprawiedliwione, aczkolwiek jest wygórowane i zasługuje jedynie na częściowe uwzględnienie.

Zasada odpowiedzialności pozwanego została uznana w toku procesu i wynika z przepisu art. 446 § 4 KC w zw. z art. 822 § 1 i 4 KC.

Istota rozstrzygnięcia sprowadzała się zatem do oceny wysokości roszczenia powódki.

Powódka należy do kręgu osób, o których mowa w przepisie art. 446 § 4 KC, a z córką łączyła ją bardzo silna i pozytywna więź emocjonalna.

Powódka w wyniku wypadku, za który ponosi odpowiedzialność odszkodowawczą pozwany, straciła jedyne dziecko, a nie ma większej traumy dla rodzica aniżeli śmierć jedyne dziecko.

Powódka mogła zasadnie spodziewać się, że jej córka D. będzie się nią opiekować aż do śmierci, zapewniając jej spokój i stabilizację u schyłku życia, a podkreślić trzeba, że od kilku lat jest wdową.

Los był tak okrutny, że oczekiwania te nie zostały spełnione i powódka pozostaje obecnie pod opieką partnera D., który pracuje, zaś przed śmiercią D. powódką opiekowała się córka na zmianę z partnerem, co dawało powódce lepszy komfort życia.

Powódka nie pogodziła się z tragicznym odejściem D., zaś traumę po jej śmierci będzie przeżywać do końca swojego życia.

W tym stanie rzeczy, Sąd uznał, że zadośćuczynienie adekwatne do krzywdy powódki wynosi 65.000 zł.

Suma 25.000 zł wypłacona powódce przez pozwanego jest rażąco zaniżona i świadczy o bagatelizowaniu przez pozwanego krzywdy powódki oraz niezrozumieniu istoty instytucji, o której mowa w art 446 § 4 KC.

Uwzględniając wypłacone zadośćuczynienie, Sąd zasądził na rzecz powódki dopłatę z tego tytułu w wysokości 40.000 zł.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 KC w zw. z art. 455 KC od dnia następnego po doręczeniu pozwanemu odpisu pozwu, uznając że pozew stanowił wezwanie do spełnienia świadczenia.

Powództwo ponad kwotę 40.000 zł, jako rażąco wygórowane, Sąd oddalił.

Córka D. była obecna w życiu powódki przez 75 lat i zważywszy średnią długość życia kobiet w Polsce, powódka mogła liczyć „statystycznie” na dalsze 7 lat wspólnego życia z córką.

Jest oczywiste, że trauma (krzywda) rodzica (rodziców) jest większa, jeżeli odchodzi ich jedyne dziecko w wieku np. kilku czy też kilkunastu lat.

Powódka wygrała sprawę jedynie w 40 % i po myśli art. 100 zadanie 1 KPC obowiązana jest zwrócić pozwanemu część kosztów procesu. Biorąc jednak pod uwagę podeszły wiek powódki, jej zły stan zdrowia oraz charakter sprawy, Sąd na podstawie art. 102 KPC nie obciążył powódki tymi kosztami.

O nieuiszczonych kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 113 ust 1 i 4 u.k.s.c.

Z/

Doręczyć odpis wyroku wraz z uzasadnieniem pełnomocnikowi pozwanego.